

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Quomodo filii malè immolentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Qui maledicit patri suo &c. Vide hic §. I. sub initium.

Quidam in pago contra matrem suam pro dividenda segete iurgabatur: cumque sibi majores fecerneret manipulos, illa fraudis impatiens, filium, nè DEUM irriteret, sedulo commonebat. Ille in furias ætus crispibus apprehensam prostermit. Sinistrò oculo sequenti nocte privatus, brachium antè, & retrò, inquietissimè vi oculatà agitans, amens denique efficitur. Mater tertîa die mortua præ dolore. Carceri ille in triennium mancipatus. Ad sepulchrum tandem S. Frodoberti, prius multis sacris locis visitatis, quietem brachii, & sensus capitisque integritatem, accepit. Bolland. 8. Jan.

Narratur de filio, falsis testimoniis convictum, & innocentem condemnatum. In loco supplicii protestatus, se non reum sceleris impositi; moriturum tamen iuste: quia memini, ait, in hoc loco semel graviter offendisse matrem; quæ facta impatiens mihi imprecata: faxit DEUS! & hunc precor, ut eò ipsò locò te suspensum videam, ubi in matrem impius esse non timuisti. Non sum mihi conficius alterius sceleris. Paolleti D. infra Oct. Nat. Dom. Vide aliud terribile exemplum apud Stengelium t. 2. divin. Judic. c. 53.

Vide plura tit. Pœna Talionis.

§. VIII.

Quomodo filii malè immolentur.

Cain de fructibus terræ. Gen. 4. 3. Abest hæc vox: sacrum pingue dabo; non macrum sacrificabo. Cain ex adverso: sacrificabo macrum, non dabo pingue sacrum. Cum Cain offerunt, qui proles stupidas, turpes, mancas, dant religioni; pulchras & ingeniosas, conjugio. Cornelius hic.

Vocemus puellam, & quæramus ipsius voluntatem &c. Gen. 24. 57. Hinc intellige, quantum errent illi, qui per vim filias suas in uxores tradunt iis, quos ipsæ nollent. Vel qui eas monasteriis includunt, ut religiosæ sint; quamvis repugnent. Diez Conc. 2. de Incarnat. Dom.

Nolite facere domum Patris mei domum negotiationis Joan. 2. 16. Et tamen hic ad Sacrificii majestatem, oves, & boves, vendebantur. Nos verò filias, & filias, in templum ducimus; non ut hostiæ sint Numinis, sed gazophylacii hirundines. Velatur filia, non ut Domino psallat; sed nè domi perstrepit; nuptiis exclusa, non liliis immissa. Liberi aris admoventur, non ut altari serviant. 1. Cor. 9. 13. sed ut de altari vivant. Hinc dolemus, non Levitas institui; sed suos interdum adipari: à quibus luxuriæ cœnò in haras aræ convertuntur. Multi pudicitiaæ votò authorantur; & nesci; & plerumque nuptiis aptiores, quam cœlibatui. Clero filium devoves? Annam imitare; quæ Samuel Domino obtulit: non ut è tabernaculo annam, domum, deliciasque, referret; sed ut puer Domino ministraret. Oliva f. 3.

D. 1. Quadr.

Polyamb. Sacr. Tom. I.

§. IX.

De filiorum hereditate.

NE filios tuos avaritiæ causam facias. Filios habes? eis thesaurum sempiternum thesauriza. Fac omnes filio tuo, ratione pietatis, & beneficentiæ, patres. Necessè enim te quandoque è vita discedere; deinde filium relinques parvum, Magistratùs auxiliò indigentem. - Quem admodum scorpii filium, quicumque aspexerit, timet; nè quando in ætatem veniet, patris venenum imitetur; sic itè ex te descendentes liberos, ut paternæ iniquitatis hæredes futuros, priusquam ad ætatem veniant, omnes suspicabuntur. S. Basilus serm. de avarit.

Quid ad conquirenda terrena, & peritura, distenderis? nihil majus præstare filiis poteris; quàm si hoc bonum per te habeant, quod nunquam penitus amittant. Non necesse est ergo, ut filio tuo terrenos thesauros recondas: nullà re eum facies ditiozem; quàm si ipsum filium tuum thesaurum DEI feceris. Salvianus ad Eccl. Cath. lib. 1.

Dives ille in Evangelio, qui purpurà induebatur, & byssò; absque dubiò, qui locuples in hoc sæculo ipse fuerat, etiam hæredes suos morte ditavit. Sed nequaquam hoc ei proderat, quòd opibus, ac talentis, ejus germani divites incubabant; & ille guttam refrigerii impetrare non poterat. Illi erant in abundantia; sed ille in egestate: illi in gratulatione; sed ille in dolore: illi in divitiis; sed ille in tormentis: illi fortasse jugiter in luxuria; sed ille semper in flamma. Id. ib. lib. 3.

S. Paula pauperes totà urbe curiosissimè perquirens, damnum putabat, si quisquam debilis, & efuriens, cibo sustentaretur alterius. Spoliabat filios; & inter objurgantes propinquos, majorem fe eis hereditatem, Christi misericordiam, dimittere loquebatur. S. Hieronym. in ejus Epitaph. ad Eustochium.

§. X.

De filiorum jactura.

Tulis quoque ligna holocausti. & imposuit super Isaac filium suum. Gen. 22. 6. Putas, alius veitrum, ex ipsa historia narratione, tantum constantiæ, tantum animi robur, acquirat: ut, cum fortè amittitur filius morte communi, & omnibus debità, etiam si dilectus; adducat sibi in exemplum Abraham; & magnanimitatem ejus ante oculos ponat. Et quidem à te non exigitur istud animi magnitudinis, ut ipse alliges filium, ipse gladium pares, ipse unicum jugules. Esto sacerdos animæ filii tui. Origenes hom. 8. in Gen.

Concussit quatuor angulos domus - oppressit liberos tuos, & mortui sunt. Job. 1. 19. Cum filium amiseris, filiamve; refuge ad justum illum; solatiumque tibi profusus summum invenies. Tu quidem fortassis unum amittes, vel secundum, vel tertium; ille verò tot natos, natasque. S. Chrysost. t. 1. hom. 5. de pat. Job.

Ggg g 2

Pellems